

ΛΟΓΟΣ

Σ

DIE KUNST DES WISSENSCHAFTLICHE DENKEN

DER SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER ARBEITEN

ZU DEN MATERIALIEN DER INTERNATIONALEN WISSENSCHAFTLICH-PRAKTISCHEN KONFERENZ

AKTUELLE THEMEN IM KONTEXT DER ENTWICKLUNG DER MODERNEN WISSENSCHAFTEN

23 JANUAR 2019 • DRESDEN, DEUTSCHLAND

BAND 6

ISBN 978-617-7171-80-4

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«ЄВРОПЕЙСЬКА НАУКОВА ПЛАТФОРМА»
ОО «ЕВРОПЕЙСКАЯ НАУЧНАЯ ПЛАТФОРМА» • NGO «EUROPEAN SCIENTIFIC PLATFORM»

ΛΟΓΟΣ

DER SAMMLUNG WISSENSCHAFTLICHER ARBEITEN

ZU DEN MATERIALIEN DER
INTERNATIONALEN WISSENSCHAFTLICH-
PRAKTISCHEN KONFERENZ

**«AKTUELLE THEMEN IM KONTEXT
DER ENTWICKLUNG DER MODERNEN
WISSENSCHAFTEN»**

23 JANUAR 2019

BAND 6

Dresden • Deutschland

UDC 001(08)
A 29

A 29 **Aktuelle Themen im Kontext der Entwicklung der modernen Wissenschaften:** der Sammlung wissenschaftlicher Arbeiten «ΛΟΓΟΣ» zu den Materialien der internationalen wissenschaftlich-praktischen Konferenz, Dresden, 23 Januar, 2019. Dresden : NGO «Europäische Wissenschaftsplattform», 2019. B. 6. 116 s.

ISBN 978-617-7171-80-4

Es werden Thesen von Berichten und Artikeln von Teilnehmern der internationalen wissenschaftlich-praktischen Konferenz «Aktuelle Themen im Kontext der Entwicklung der modernen Wissenschaften», am 23 Januar 2019 in Dresden vorgestellt.

Die Sammlung richtet sich an Studierende, Doktoranden, Bewerber, junge Berufstätige, Lehrer, Forscher und andere interessierte Personen sowie an ein breites Spektrum von Lesern.

Die bibliografische Beschreibung der Konferenzmaterialien ist im internationalen Wissenschaftszentrum «Google Scholar» registriert. Konferenz vom ResearchBib genehmigt.

UDC 001 (08)

© Der Sammlung wissenschaftlicher Arbeiten «ΛΟΓΟΣ», 2019

© NGO «Europäische Wissenschaftsplattform», 2019

ISBN 978-617-7171-80-4

© Team der Konferenzautoren, 2019

INHALT

ABSCHNITT 13. ARCHITEKTUR UND KÜNSTLERISCH

ГАЛИНА КИРИЛОВА: ПРОФЕСІЙНЕ СТАНОВЛЕННЯ АРТИСТКИ
БАЛЕТУ

Чурпіта Т.М. 8

РОЛЬ КОМПОЗИТОРІВ ОДЕСИ В РОЗВИТКУ НАРОДНО-
ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

Шермет В.В. 11

СИМВОЛІКА КОЛЬОРУ В ТРАКТУВАННІ ОБРАЗІВ СВЯТИХ
ВОЇНІВ В УКРАЇНСЬКОМУ САКРАЛЬНОМУ МИСТЕЦТВІ

Москаль М.А. 15

POLYFUNCTIONALITY OF 3D VIDEOMAPPING AS A NEW
STRUCTURAL MODEL OF COMMUNICATIVE INFLUENCE IN A
DESIGN ENVIRONMENT

Kryvuts S.V., Gonchar O.V. 17

ABSCHNITT 14. STAATLICHE GOVERNANCE UND ÖKOLOGIE

PARTICIPATORY BUDGETING AS AN EFFECTIVE TOOL FOR
SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF COMMUNITIES

Syzonenko O. 20

PROFILING CLIENTS AS AN EFFECTIVE INSTRUMENT OF THE
ACTIVITIES OF PUBLIC INSTITUTIONS

Savchenko N., Savchenko D. 24

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ РИЗИКІВ ВТРАТИ КОНТРОЛЮ НАД
ЗОНАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИН, ЩО
ВИНИКАЮТЬ ВНАСЛІДОК ПЕРЕГРУПУВАННЯ СИЛ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Головань О.М., Шерстюк А.Д. 26

МЕХАНІЗМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЦЕСНОГО ПІДХОДУ В СИСТЕМІ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ ОСВІТОЮ

Вовк Т.В. 28

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ЗЕЛЕНОЇ ЗОНИ МІСТА Царик Л.П., Кузик І.Р.	32
---	----

ПРОЦЕСИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ Науково-дослідна група: Тюріна Н.М., Карвацка Н.С., Назарчук Т.В.	38
---	----

СИНТЕТИЧНИЙ ТА АНАЛІТИЧНИЙ ОБЛІК РОЗРАХУНКІВ З БЮДЖЕТОМ ЗА ПОДАТКОМ НА ДОХОДИ ФІЗИЧНИХ ОСІБ Беляєва К.С.	46
---	----

ABSCHNITT 15. MEDIZINISCHE WISSENSCHAFTEN

RESEARCH OF THE FEMALE MORBIDITY OF FERTILE AGE ON CERVICAL ECTROPION Aleksandrova E.V., Zhuravliova P.V.	50
--	----

THE ASSESSMENT OF OCCUPATIONAL DISEASE AMONG THE EMPLOYEES OF THE METALLURGICAL INDUSTRY IN THE ZAPORIZHZHIA REGION Sharavara L.P.	51
--	----

THE BIOMARKERS OF IMMUNOINFLAMMATORY RESPONSE IN STRATIFICATION RISK OF PREMATURE VENTRICULAR CONTRACTIONS IN PATIENTS WITH ACUTE MYOCARDIAL INFARCTION Sid' E.V., Malynovska O.Y.	54
---	----

THE EFFECTIVENESS OF EXERCISE THERAPY IN THE POSTOPERATIVE REABILITATION AFTER CHOLECYSTECTOMY Aksenova S., Prasol O.	59
--	----

THE LOCAL TREATMENT OF APHTHOUS RECURRENT STOMATITIS (RAS) Research group: Savychuk O.V., Zaitseva E.M., Shapovalova G.I.	62
--	----

ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ ЯКОСТІ ЖИТТЯ У ХВОРИХ НА МІОПІЮ, ЩО КОРИСТУЮТЬСЯ НІЧНИМИ ОРТОКЕРАТОЛОГІЧНИМИ ЛІНЗАМИ Кобзіна О.О.	64
--	----

наш погляд, швидкість та результативність впровадження системи управління екологічною якістю в ЗЗСО значною мірою залежить від ступеня інформатизації (впровадження інформаційних технологій) та автоматизації процесів всередині системи екологічної якості. Широка автоматизація, на якому б рівні вона не відбувалася, в залежності від складності та віку програмного забезпечення та відповідної комп'ютерної техніки, є кроком до формалізації, яка є однією з важливих складових діяльності із впровадження стандартів екологічної якості на основі процесного підходу. Отже, сформована система оцінки та її відповідна інформаційно-автоматизована підтримка є стимулюючим фактором в процесі документування та управління робочими записами системи якості.

Список використаних джерел:

1. Вовк Т.В., Марова С.Ф. Екологічна освіта в школі: аналіз наукових парадигм і підходів. *Держава та регіони*. Серія: Державне управління №4 (56), 2016.С. 32-36.
2. Райт Г. Державне управління : посіб.: Пер. с англ. В. Івашко, О. Коваленко, С. Соколик. К. : Основи. 2014. 131 с.
3. Радиш Я.Ф. Державне управління охороною здоров'я в Україні: генезис та тенденції розвитку : дис. д-ра. наук з держ. упр.: 25.00.01 / УАДУ. К., 2013. 510 с.
4. Про проведення моніторингу якості основної навчальної літератури: Наказ М-ва освіти і науки України від 27.02.01. № 94. URL: <http://www.mon.gov.ua/>.
5. Про затвердження *Типового положення Про атестацію педагогічних працівників України*: Наказ М-ва освіти і науки України від 01 грудня 2012 р., № 419. URL: <http://www.mon.gov.ua/>.
6. Курдюмова И.М. Оценка эффективности школ за рубежом. *Стандарты и мониторинг в образовании*. 2012. № 4. С. 58-59.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВА БАЗА ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ ЗЕЛЕНОЇ ЗОНИ МІСТА

**професор Царик Любомир Петрович,
аспірант Кузик Ігор Романович**

*Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка
Україна*

Постановка проблеми в загальному вигляді. Сучасні процеси урбанізації супроводжуються, в першу чергу, ущільненням міської забудови та зростанням антропогенного навантаження на урбоєкосистеми. В містах частішають випадки забудови зелених зон, зменшення площ парків, скверів, газонів тощо. Окрім науково обґрунтованих норм необхідної площі комплексної зеленої зони міста, існують законодавчо затверджені норми щодо використання, збереження та відновлення зелених територій. В Україні

існує ряд нормативно-правових актів – законів, постанов кабінету міністрів, наказів профільних відомств, щодо регулювання містобудівної діяльності для забезпечення сталого функціонування комплексної зеленої зони міста (КЗЗМ).

Аналіз нормативно-правової бази функціонування КЗЗМ, сьогодні є важливим та актуальним, не тільки з позиції юридичного вивчення цього питання, але і з наукової точки зору. Адже, багато науковців геоекологічного, конструктивно-географічного чи соціоекологічного спрямування задаються питанням відповідності стану зелених зон окремих населених пунктів, тим нормам, які затвердженні у чинному законодавстві нашої країни. Тому узагальнення та систематизація законодавчо закріплених положень про зелені зони міст є своєчасним та актуальним науковим завданням.

У зв'язку з цим, метою нашого дослідження виступає аналіз нормативно-правової бази функціонування комплексної зеленої зони міста, із врахуванням сучасних євро-інтеграційних реформ в Україні.

Виклад основного матеріалу. Під функціонуванням комплексної зеленої зони міста розуміється її збалансоване використання, охорона та відновлення. В чинному національному законодавстві України, питання щодо зелених зон населених пунктів віднесено до групи містобудівних нормативно-правових актів. Це в першу чергу Закони України «Про благоустрій населених пунктів» (ст.28) [2], «Про регулювання містобудівної документації» [3], а також Державні будівельні норми (ДБН.Б.2.2-12:2018.) [4], Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України №105 від 10.04.2006 «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України» [6] та інші. Варто зазначити, що в Україні, практично у жодному із законів екологічного блоку не згадується про збереження, охорону та відновлення зелених зон міст. Це є суттєвим не доопрацюванням, оскільки в країнах Європейського співтовариства питання зелених зон висвітлюється у більшості природоохоронних директив.

Комплексна зелена зона міста (КЗЗМ) – це сукупність міських і приміських насаджень, межі якої наносяться на картографічні матеріали органами архітектури (на генеральні плани, схеми та проекти районного планування), лісгосподарськими органами (на плани лісонасаджень), місцевих органів самоврядування [6]. Хоча науковці, дають дещо інше визначення комплексної зеленої зони міста, як єдиної системи озеленених, обводнених, вкритих рослинним покривом територій міста і приміської зони, яка формує систему взаємопов'язаних елементів ландшафту міста (містечка, групи міських населених місць) і прилеглої району, що забезпечує комплексне вирішення питань озеленення й обводнення території, охорони природи й рекреації і спрямована на поліпшення праці, побуту та відпочинку громадян [5].

У додатку 8, Наказу Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України», наведена номенклатура структурних елементів КЗЗМ (табл.1).

Таблиця 1

Номенклатура структурних елементів території КЗЗМ

Згідно Наказу Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України», від 10.04.2006 р.

Складові елементи	Основні структурні елементи	Функціональна належність
Територія міста (забудова)	Загальноміські ландшафтно-рекреаційні території	Загального користування
	Ландшафтно-рекреаційні території житлових районів	Загального користування
	Озелененні ділянки вулиць, доріг, площ	Спеціального призначення
	Озелененні території житлових кварталів	Обмеженого користування
	СЗЗ	Спеціального призначення
	Інші території	Обмеженого користування
Територія за межами забудови у межах міста	Ландшафтно-рекреаційні території (лісопарки, лугопарки, гідропарки)	Загального користування
	Міські ліси	Загального користування
	Інші території	Обмеженого користування
Територія за межами міста у межах зеленої зони	Ліси	Загального користування
	Лісосмуги вздовж доріг та автомагістралей	Спеціального призначення
	Озелененні території приміських населених пунктів	Обмеженого користування
	СЗЗ	Спеціального призначення
	Установи відпочинку, туризму, спорту	Обмеженого користування
	Полезахисні смуги	Спеціального призначення
	Сади і виноградники приватних та колективних господарств	Обмеженого користування
	Інші території	Обмеженого користування
Неозначені території	Сільськогосподарські землі (поля, луки, пасовища, сіножаті, городи)	Різної функціональної належності
	Водойми (річки, озера, ставки, водосховища, канали)	Різної функціональної належності

У «Правилах утримання зелених насаджень у населених пунктах України» зазначено (п. 3.1), що до об'єктів благоустрою у сфері зеленого господарства населених пунктів належать: міські парки, парки культури та відпочинку, парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва, гідропарки, лугопарки, лісопарки, буферні парки, районні сади; дендрологічні парки, національні, меморіальні та інші; сквери; міські ліси; зони рекреації; зелені насадження в охоронних та санітарно-захисних зонах; прибережні зелені насадження та зелені насадження прибудинкових територій. Під зеленими насадженнями розуміють – деревну, чагарникову, квіткову і трав'яну рослинність природного і штучного походження на визначеній території населеного пункту [6].

За функціональним призначенням зелені насадження КЗЗМ поділяються на три основні групи: 1) *загального користування* (міські парки культури й відпочинку, районні парки, міські сади, сквери, бульвари, алеї); 2) *обмеженого користування* (зелені насадження на територіях мікрорайонів і районів, на

ділянках дитячих садів, шкіл, інших навчальних закладів); 3) *спеціального призначення* (насадження на міських вулицях і магістралях, території санітарно-захисних і водоохоронних зон, ботанічні й зоологічні сади, насадження на територіях розсадників, квіткових господарств, плодових садів приміських господарств, на кладовищах) [6].

У законодавстві України окремо виділяють *приміську зелену зону*, яку науковці ще називають лісогосподарською – це територія за межами міської зони, зайнята лісами, лісопарками та іншими озеленими територіями, яка виконує захисні і санітарно-гігієнічні функції і є місцем відпочинку населення. Згідно «Правила утримання зелених насаджень у населених пунктах України», *парком* вважається самостійний архітектурно-організаційний комплекс площею понад 2 га; *сквер* – це упорядкована й озеленена ділянка площею від 0,02 га до 2,0 га; *лісопарк* – лісовий масив з елементами паркового благоустрою для масового відпочинку населення; *міський ліс* – лісовий масив або ділянка лісу, розташовані в межах населеного пункту; *озеленені території* – ділянки землі, на яких розміщена рослинність природного чи штучного походження (садово-паркові комплекси та об'єкти зеленого будівництва) [6].

Окремо, у «Правилах утримання зелених насаджень у населених пунктах України» відводиться роль охороні зелених насаджень (розділ 7). Зокрема у пунктах 7.3 і 7.4 зазначено: «Генеральний план розвитку населених пунктів України розробляється і реалізується з урахуванням вимог захисту зелених насаджень. Містобудівна діяльність у населених пунктах проводиться з дотриманням вимог охорони зелених насаджень» [6].

Важливу роль у нормуванні площ озелених територій міста та збалансованому функціонуванні КЗЗМ відіграють Державні будівельні норми України. Основними положенням, які регламентують діяльність органів місцевого самоврядування по відношенню до зелених зон міста, згідно ДБН.Б.2.2-12: 2018 «Планування і забудова території» є:

- (п. 6.1.25) «Площу озелених територій обмеженого користування у мікрорайоні включаючи майданчики для відпочинку, для ігор, занять фізичною культурою, пішохідні доріжки, якщо вони займають не більше 30% її загальної площі, слід приймати не менше 6 м² на 1 особу (без урахування територій закладів дошкільної та загальної середньої освіти)» [4, с. 31];

- (п. 8.2.3.) «В містах у структурі озелених територій загального користування великі парки площею понад 100 га повинні становити не менше 10% від загальної площі озелених територій» [4, с. 59];

- (п. 8.2.4.) «Максимально допустима одночасна кількість відвідувачів озелених територій загального користування в межах населених пунктів для міських парків становить 100 осіб/га, міських лісопарків та гідропарків 15 осіб/га [4, с. 60];

- (п. 8.3.4.) «При розрахунках місткості позаміських ландшафтних та рекреаційних територій слід використовувати показники максимально-допустимих рекреаційних навантажень для лісів лісового фонду України 3 особи на 1 га» [4, с. 61-62];

- (п. 14.10.2.) «Озеленення населених пунктів та заміських територій слід проводити на підставі розроблення окремого проекту «Комплексної зеленої зони» [4, с. 151].

Нормативні показники площ ландшафтних та рекреаційних територій, норми озеленення міста, у відповідності до природної зони де розташований населений пункт та кількості мешканців, наведені у таблиці 8.1 ДБН.Б.2.2-12:2018 «Планування і забудова території» [4, с. 58]. У таблиці 8.2 визначені питомі показники рівня озеленення структурних елементів КЗЗМ [4, с. 59].

Отож, Державні будівельні норми України, сьогодні виступають одним із основних інструментів сталого функціонування КЗЗМ. Чітко визначенні нормативи озеленення населених пунктів, окремих мікрорайонів, парків, скверів та інших територій надають юридичні можливості, законно зберігати та використовувати зелені зони міст.

Окрім ДБН «Планування і забудова території», важливе значення у функціонуванні зелених зон міст відіграють такі підзаконні акти як, ДБН Б.1.1-14:2012 «Склад та зміст детального плану території», ДБН Б.1.1-15:2012 «Склад та зміст генерального плану населеного пункту», ДБН Б.1.1-22:2017 «Склад та зміст плану зонування території», ДСП 173 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», ДСП 145 «Державні санітарні норми та правила утримання територій населених місць», Постанова Кабінету Міністрів України від 01.08.2006 № 1045 «Про затвердження Порядку видалення дерев, кущів, газонів і квітників у населених пунктах»; Наказу Державного комітету України з питань житлово-комунального господарства № 76 від 17.05.2005 «Про затвердження Правил утримання житлових будинків та прибудинкових територій» тощо.

Варто зазначити, що в Україні розроблений проект Закону України «Про зелені насадження міст та інших населених пунктів». Закон складається із 10 розділів та 29 статей. IV Розділ присвячено охороні та утриманню зелених насаджень у містах, у статті 15 визначено основні засади інвентаризації, обліку та реєстру зелених насаджень. У Законі чітко визначено підстави для видалення зелених насаджень, відшкодування відновлювальної вартості та правила компенсаційного озеленення міста (ст. 20-22). Фінансові механізми забезпечення охорони, утримання та відновлення зелених насаджень висвітлені у Розділі VII.

Також, у державі розроблено проект Стратегії сталого розвитку України на період до 2030 року [8]. Проте, зараз діє Указ Президента «Про Стратегію сталого розвитку Україна-2020» [9], але в цьому документі практично відсутня екологічна складова. На відміну від діючого Указу, проект Стратегії передбачає реалізацію операційної цілі: «Зробити міста та населені пункти інклюзивними, безпечними, життєстійкими та збалансованими». Де одним із завдань є: «до 2030 року забезпечити загальний доступ всіх верств населення до безпечних, доступних, відкритих зелених зон і громадських місць та *встановити частку зелених зон на території населених пунктів щонайменше 20%*» [8, с.13]. Цей показник є обґрунтованим на міжнародному рівні та в колі провідних науковців в галузі екології міських систем. Також, 20% є оптимальним показником заповідності будь-якої території. Хоча, станом на сьогоднішній день, жодне велике місто України не має показника озеленення чи заповідності 20%. Тому, в цьому контексті науковцям, органам місцевого самоврядування, практикам природоохоронної діяльності та громадськості є над чим працювати.

В контексті аналізу нормативно-правової бази функціонування КЗЗМ, варто згадати про міжнародні директиви. Зокрема, одна із 17-ти Глобальних

цілей сталого розвитку 2016-2030, затверджених на саміті ООН у 2015 році, проголошує необхідність «забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості й екологічної стійкості міст і населених пунктів». У пункті 11.7 зазначено, що «до 2030 року потрібно забезпечити загальний доступ до безпечних, доступних і відкритих зелених зон міст, особливо для жінок, дітей, літніх людей та інвалідів» [10]. Тобто, можна констатувати той факт, що забезпечення сталого функціонування зелених зон міст є проблемою світового масштабу. Тому раціональне використання, охорона та відновлення зелених насаджень в урбоекосистемах повинно бути пріоритетним напрямком діяльності усіх муніципалітетів країн членів ООН.

У Європейському Союзі, асоціацію з яким Україна підписала у 2014 р., одним із ключових законодавчих актів в галузі охорони навколишнього природного середовища є Рішення Європейського парламенту та ради №1386/2013/EU від 20 листопада 2013 р. *про Загальну програму дій Союзу з охорони навколишнього середовища до 2020 року «Жити добре в рамках обмеженості ресурсів нашої планети»* [7]. У цьому Рішенні пріоритетною ціллю №8 є *«посилити сталість міст Союзу»*. Згідно з якою передбачається виконання наступних завдань:

- підвищення рівня обізнаності населення про важливість природного навколишнього середовища у міських поселеннях;
- збереження біорізноманіття за допомогою таких дій, як відновлення природи у міському середовищі та благоустрій міських ландшафтів;
- розробка і погодження пакету критеріїв сталості міст;
- погодження набору критеріїв оцінки екологічних показників міст;
- реалізація політики сталого містобудування та містопланування;
- забезпечення сталого землекористування у містах [7, с.28-29].

Таким чином, за умови інтеграції України у Європейське співтовариство, усі міста нашої держави повинні відповідати міжнародним критеріям сталого розвитку, в яких не останню роль відіграє комплексна зелена зона.

Висновки. Отож, основними нормативно-правовими актами які регулюють функціонування комплексних зелених зон міст України є Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України» та Закон України «Про благоустрій населених пунктів». В яких чітко визначено, що таке КЗЗМ, приміська зона, парки, сквери, бульвари тощо. Документом який визначає нормативи озеленення населених пунктів, рекреаційне навантаження зелених зон та інше, є Державні будівельні норми (ДБН.Б.2.2-12:2018). В Україні розроблено проекти Закону України «Про зелені насадження міст та інших населених пунктів» та Стратегію сталого розвитку на період до 2030 року, в яких чітко зазначено, що за найближчі 10-12 років частку зелених зон на території населених пунктів потрібно довести до показника, щонайменше 20%. Забезпечення екологічної стійкості та доступу до зелених зон міст вимагає 11 Глобальна ціль сталого розвитку 2016-2030. У Рішенні Європейського парламенту та ради про Загальну програму дій Союзу з охорони навколишнього середовища до 2020 року, зазначено про необхідність посилення сталості міст шляхом впровадження збалансованого землекористування, збереження біорізноманіття, благоустрою міських ландшафтів та відновлення природного середовища у міських поселеннях.

Список використаних джерел:

1. Адаптація до змін клімату: зелені зони міста на варті прохолоди. Т. Казанцев [та ін.]. Київ : НЕЦ України. 2016. 40 с.
2. Про благоустрій населених пунктів : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2807-15>.
3. Про регулювання містобудівної документації : Закон України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038>.
4. ДБН Б.2.2-12:2018 «Планування забудови території. *Державне підприємство «Український державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто» імені Ю.М. Білокопя»*. Київ : Мінрегіон. 2018. 230 с.
5. Кучерявий В. Урбоекологія. Львів : Світ, 1999. 360 с.
6. Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України : Наказ Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 10 квітня 2006 року №105. URL: <http://contrasts.com.ua/content/view/411>.
7. Рішення №1386/2013/EU Європейського парламенту та ради від 20 листопада 2013 р. про Загальну програму дій Союзу з охорони навколишнього середовища до 2020 року. Офіційний вісник ЄС. 2013. 32 С.
8. Стратегія сталого розвитку України на період до 2030 року : Проект. URL: <http://www.ua.undp.org>.
9. Про Стратегію сталого розвитку «Україна-2020» : Указ Президента України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws>.
10. Цілі сталого розвитку 2016-2030. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tsiacholititia/tsili-staloho-rozvytku>.

ПРОЦЕСИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ

Науково-дослідна група:

канд. е. наук, професор Тюріна Ніла Марківна

канд. е. наук, доцент Карвацка Наталія Станіславівна

канд. е. наук, доцент Назарчук Тетяна Валеріївна

*Хмельницький національний університет
Україна*

Реформа децентралізації управління в Україні була проголошена як одна з ключових серед інших, задекларованих у Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», що передбачала реалізацію більше шестидесяти реформ та програм розвитку держави. Основна мета децентралізації - відхід від централізованої моделі управління в державі, розвиток місцевого самоврядування та побудова ефективної системи територіальної організації влади в Україні. Ця реформа спрямована, в першу чергу, на розвиток територіальних громад і, як свідчить досвід розвинутих країн, може дати